

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010466
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1520010466.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Zuzany Molnárovej, v trestnej veci obžalovanej F. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/43/2020 zo dňa 25.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30.11.2021 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

F. J., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom B. Y. XX, I. - B. K.,

u z n á v a z a v i n n ú, ž e

od presne nezisteného času do 04.03.2020 v rodinnom dome v meste I. na ulici B. Y.. XXXX/XX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX v mieste svojho bydliska vo svojej izbe v kabelke prechovávala 1 ks plastové vrečko obsahujúce kokaín s hmotnosťou 0,387 gramov, pričom uvedené množstvo možno považovať za minimálne 3 obvykle jednorazové dávky drogy, pričom kokaín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok,

t e d a

neoprávnene prechovávala pre vlastnú potrebu omamnú látku,
č í m s p á c h a l a

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/43/2020 zo dňa 25.05.2021 bola obžalovaná F. J. uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

Y. Y. si od presne nezisteného času, minimálne od roka 2017 neoprávnene zadovážoval v zahraničí pravdepodobne v Holandsku od doposiaľ bližšie neustálených osôb omamné a psychotropné látky a to prevažne kokaín v kilogramových množstvách, ktorý následne doposiaľ presne nezisteným spôsobom dovážal na územie Slovenskej republiky, kde ho prechovával na rôznych miestach, a to hlavne v mestskej časti Z. - L., na ulici Y. č. X a na Y. ulici, ako aj na iných miestach v Z., a ktoré následne prerozdelil medzi svojich nižšie podriadených dílerov, obvinených V. K., O. O. a F. J., ktorí ich prechovávali na bližšie neustálených miestach a ďalej ho predávali nižšie postaveným dílerom, ako aj konečným konzumentom, pričom obvinená F. J. v presne nezistenom čase, pred letnými prázdninami v lete 2019, v Bratislave na Y. ul., v presne nezistenom byte, ktorý mal v tom čase Y. prenajatý, osobne odovzdala obvinenému V. K. 100 gramov kokaínu, v hodnote 5.000,- Eur, ktorý mu tam nechal Y., ďalej Y. Y. dňa 11.02.2020 v Bratislave na ul. N., v byte svojej matky, odovzdal obvinenému V. K. kokaín v troch balíčkoch spolu o hmotnosti minimálne 293 gramov v hodnote minimálne 14 650,- €, obvinená F. J., si zabezpečovala od Y. Y. omamné a psychotropné látky - kokaín, ako aj náčinia slúžiace na spracovanie kokaínu, ktoré prechovávala v rodinnom dome v meste I. na ulici B. Y.. XXXX/XX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, a to až do dňa 04.03.2020, kedy pri výkone domovej prehliadky bolo v priestoroch tohto rodinného domu zaistené zagumičkované plastové vrečko s odtrhnutým tlakovým uzáverom s obsahom kokaínu s hmotnosťou 0,387 gramov, pričom uvedené množstvo možno považovať za minimálne 5 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote 19,35 €, pričom kokaín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok, hašiš (živica rastlín rodu Cannabis) je zaradený do I. skupiny omamných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a THC (tetrahydrokanabinol) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to jej bol podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, pre výkon ktorého súd prvého stupňa podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obžalovanej aj trest prepadnutia vecí patriacich obžalovanej, a to mobilného telefónu značky iPhone čiernej farby v oranžovom plastovom obale s nabíjačkou a SIM kartou, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát. Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanej trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti v sume 5.600 €, k čomu tiež vyslovil, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej uložil ochranný dohľad na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom rozsudku ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Obžalovaná odôvodnila odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 29.07.2021.

Obhajoba konštatuje, že odvolaním napadnutý rozsudok predstavuje v poradí už druhý rozsudok vo veci, pričom predchádzajúci bol odvolacím súdom vo vzťahu k obžalovanej v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Obhajoba úvodom vyjadruje „pochybnosť nad nestrannosťou súdu prvého stupňa k veci, nakoľko na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 25.05.2021 súd prvého stupňa pred otvorením pojednávania ako aj po skončení ústneho odôvodnenia rozsudku verbálne uviedol svoje presvedčenie, že odvolací súd konal v rozpore so zákonom, ak jeho predchádzajúci rozsudok zrušil bez toho, aby mu uložil konkrétne dôkazy, ktoré treba vykonať s dovetkom, že ak chce, môže odvolací súd rozhodnúť sám. Keďže však zaujatosť súdu prvého stupňa voči odvolaciemu súdu nie je zákonným dôvodom na vznesenie námietky zaujatosti, obhajoba takto

nepostupovala. Tieto pocity na strane súdu prvého stupňa sa však mohli pretaviť až do nespravodlivého rozsudku voči obžalovanej.

Odvolačný súd v rozsudku zo dňa 02.02.2021 na str. 21 a nasl. konkrétne uviedol v čom vidí nedostatky predchádzajúceho rozsudku súdu prvého stupňa, aké úkony má podriadený súd vykonať, a na základe akých zásad má dôkazy vyhodnocovať. Tieto pokyny ostali v celom rozsahu nevypočítané. Týmto odvolaním napadnutý rozsudok je ešte menej preskúmateľný, než ten predchádzajúci. Súd prvého stupňa sa úvahám o výške trestu venuje na 4 stranách (str. 7-10), pričom úvahám o vine a skutku sa venuje iba na jedinej strane (str. 6), aj to iba vo dvoch odsekoch. Hoci odvolací súd presne nariadil, aby súd prvého stupňa vyhodnotil všetky skutkové okolnosti a dôkazy ku všetkým častiam skutkovej vety obžaloby, teda k:

obchodovaniu v kilogramových množstvách,

odovzdaníu 100 gramov drogy na neurčenom byte,

prechovávaníu drogy na dome v Nitre,

súd prvého stupňa sa opätovne venoval výlučne údajnému odovzdaniu 100 gramov drogy. Napriek tomu, že ostatné časti skutkového deja podľa obžaloby ostali v písomnom vyhotovení rozsudku absolútne bez povšimnutia, k uznaniu viny obžalovanej došlo aj z týchto častí údajného skutku. Takýto postup je pritom neprípustný a zákonne nekonformný. Súd prvého stupňa sa opätovne dopúšťal rovnakých chýb z nepozornosti, na ktoré už obhajoba upozorňovala v predchádzajúcom odvolaní, a ktoré mal aj odvolací súd za preukázané. Ide konkrétne opäť o argumenty a tvrdenia súdu prvého stupňa, keď:

na str. 6 rozsudku odsek druhý tvrdí, že obhajoba je vyvrátená tým, že otec obžalovanej J. Y. nevidel chodiť k nim na návštevy, pričom z vykonaného dokazovania je jasné, že otec obžalovanej s obžalovanou a jej matkou nežije v spoločnej domácnosti už 11 rokov (vid napr. str. 4, veta posledná rozsudku), na str. 3 opätovne uvádza, že sa obžalovaná mala vyjadrovať k 0,36 dkg kokaínu nájdeného v Nitre, keď celú dobu nie je sporným a aj v skutku je uvedené, že sa našlo 0,36 gramu kokaínu a teda nie 10x viac ako to uvádza súd.

Ďalšiu skupinu odvolacích námietok tvoria skutkové a právne zistenia, ktoré napriek pokynu odvolacieho súdu na riadne prehodnotenie a riadne a preskúmateľné odôvodnenie svojich konkrétnych záverov (str. 21, 22 rozsudku odvolacieho súdu) opätovne ostali „v rovnakom šate“. Ide napr. o nasledovné závery súdu prvého stupňa:

napriek tomu, že ods. W. O. na HP uviedla, že nevie o žiadnej drogovej trestnej činnosti obžalovanej, súd I. stupňa na str. 6 odsek druhý rozsudku opätovne tvrdí, že zo skutku je usvedčovaná práve výpoveďou W. O., čo je v absolútnom rozpore s vykonaným dokazovaním,

na str. na str. 6 odsek druhý rozsudku súd uviedol, že hotovosť nájdenú pri domovej prehliadke nemohla obžalovaná legálne zarobiť, pričom na podporu svojich záverov opätovne neuvádza žiadne dôkazy. Rovnako opätovne rozhodol aj o treste prepadnutia veci - mobilného telefónu nie malej hodnoty bez akýchkoľvek úvah k zákonnosti tejto sankcie,

na str. na str. 6 odsek druhý rozsudku súd uvádza, že obhajoba je vyvrátená okrem výpovedí ods. W. O. a ods. K. aj ďalším vykonaným dokazovaním - avšak bez akéhokoľvek bližšieho určenia formy, či obsahu údajných ďalších dôkazov,

na str. str. 6 odsek druhý rozsudku uvádza, že: v neposlednom rade aj spôsob komunikácie cez mobilný telefón obžalovanej popísaný K. má dokazovať účasť obžalovanej na drogovej trestnej činnosti. Tu ide opätovne o nepreskúmateľný záver, pričom obhajoba ani nemá na čo reagovať, nakoľko nevie, čo konkrétne tým súd prvého stupňa myslel. Veď vo veci boli zabezpečené záznamy ITP, z ktorých nebol vykonaný ani jeden, na ktorom by bola zaznamenaná komunikácia obžalovanej ohľadom drog.

Súd I. stupňa v rozpore s pokynom nadriadeného súdu na str. 22 rozsudku odvolacieho súdu riadnym spôsobom nevyhodnocoval rozumné pochybnosti ohľadom viny obžalovanej. Nemožno za zákonné označiť to, ak súd prvého stupňa k tejto otázke na str. 6 odsek prvý rozsudku uviedol cit:

„S touto obhajobou sa nemožno stotožniť, jednak z dôvodu, že ide o subjektívnu domnienku a jednak preto, že odsúdený K., vo svojej výpovedi k trestnej činnosti obžalovanej J. ani na jednu otázku neodpovedal spôsobom, že by chcel bezdôvodne obž. J. uškodiť. Vypovedal len o faktoch, ktoré boli preukázané aj ďalším dokazovaním.“

Túto časť rozsudku nepovažuje obhajoba za riadne úvahy k existencii rozumných pochybností. Z takéhoto odôvodnenia súdu prvého stupňa opäť nie je jasné, na základe čoho učinil záver o tom, že K., vo svojej výpovedi k trestnej činnosti obžalovanej J. ani na jednu otázku neodpovedal spôsobom, že by chcel bezdôvodne obž. J. uškodiť. Ide teda opäť o nepreskúmateľný záver. Takisto nie je obhajobe jasné, akým „ďalším dokazovaním“ mali byť preukázané údajné fakty o ktorých vypovedal ods. K.. Nakoľko ani tento, v poradí druhý rozsudok z pohľadu obhajoby nevniesol svetlo do hodnotiaceho procesu súdu prvého stupňa a jeho skutkových a právnych záverov, neostáva obhajobe nič iné, ako držať sa v podstatných okolnostiach svojho predchádzajúceho odvolania s výnimkou analýzy vykonaných záznamov ITP, ktoré boli na návrh obhajoby vykonané.“

K jednotlivým odvolacím argumentom obhajoba konkretizuje:

„Zo strany prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava bola na obžalovanú podaná obžaloba pre drogový trestný čin, konkrétne pre to, že sa mala ako spolupáchateľ podieľať na predaji drog a že v bližšie nezistený deň a na bližšie nezistenom byte v Bratislave mala odovzdať spoluobžalovanému K. 100 g kokaínu, ktorý tam mal pre neho nechať priateľ obžalovanej Y. Y., avšak ktorý z bytu odbehol a preto mala drogu K. prenechať práve obžalovaná J.. Obžaloba je postavená rydzo na výsluchu spoluobžalovaného K.. Túto verziu pána K. nepodporuje žiadny ďalší dôkaz, obžalovaná vinu popiera a tvrdí, že k žiadnemu odovzdaniu drogy nedošlo. Zásada in dubio pro reo je základnou zásadou trestného procesu, v ktorej je premietnutá zásada prezumpcie neviny. Obhajoba má zato, že za danej procesnej situácie, kedy proti sebe hovorí výpoveď obž. K. v porovnaní s výpoveďou obž. J. bolo na mieste oslobodiť ju spod obžaloby práve na základe uvedenej zásady.

Nie je sporné, že obž. F. J. žila v spoločnej domácnosti a tvorila pár s Y. Y., ako údajnou ústrednou postavou tohto drogového biznisu, a teda že J. vedela o jej druhovi, že okrem stávkovania sa živí aj obchodom s kokaínom, avšak ako sama dodala, nikdy sa na žiadnej drogovej aktivite nepodieľala. Nie je sporné ani to, že bola občasným konzumentom drogy kokaín, avšak bez závislosti na ňom. Ak sa obžalovanej J. kladie za vinu spolupáchateľstvo na obchodovaní s drogami v kilogramových množstvách, pýtame sa teda, prečo si musela sama drogu v malom množstve kupovať, a prečo by ju nemala zadarmo, ak s ňou mala obchodovať. O tom, že malé množstvo drogy pre seba musela J. kupovať, vypovedala na HP jednak ona sama, a toto potvrdila aj spoluobžalovaná W.. O., ktorá potvrdila, že J. si od nej drogu kúpila, a to v malom množstve pre vlastnú potrebu aj s jej kamarátkou. W.. O. tiež potvrdila to, že F. J. okrem toho, že vedela, čo jej priateľ Y. robí, sa nikdy sama do drogového biznisu nezapájala. Obžalovaná popiera, že by sa skutok stal. Pri výsluchu obžalovaný K. na otázky súdu odpovedal, že toto (žalované 1 údajné odovzdanie kokaínu) malo byť prvý a posledný raz, kedy mala J. s drogou nakladať. K. po údajnom prijatí kokaínu od J. jej nemal dať žiadne peniaze, celé stretnutie malo trvať 2-3 minúty. Vo vzťahu k obsahu údajného rozhovoru pána K. a pani J. pri údajnom odovzdaní drogy sa odstraňovali rozpory ohľadom toho, čo mala obž. J. hovoriť. Obž. K. v prípravnom konaní J. reprodukoval, kedy mala povedať niečo v tom význame, že „Y. musel ísť preč, toto ti tu nechal“. Následne na HP uviedol, že J. mala povedať niečo v tom význame, že je tam 100 gramov. V rámci oboch vyjadrení pána K. však nikdy nepadlo slovo „kokaín“ a pán K. to iba dedukoval na základe toho, že mu mal byť odovzdaný igelitový sáčok s obsahom bieleho prášku. Jedným dychom ale treba dodať, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti sa vyžaduje aj úmysel, ako subjektívna stránka trestného činu. Obhajoba sa teda pýta, ak by bola aj pravdivá verzia pána K., čo obžalovaná rezolútne popiera, ničím nie je preukázané, že obž. J. mala vedomosť že v sáčku s bielym práškom bol práve o kokaín, ak v ten deň podľa K. mal Y. na byte kokaín riediť práve detskou výživou Edelweiss, ktorá vyzerá úplne rovnako ako kokaín a používala sa na riedenie kokaínu. Ide pritom o látku voľne kúpiteľnú v Rakúsku, ktorá je legálnou potravinou. O používaní Edelweissu na riedenie kokaínu vypovedajú zhodne všetci traja obžalovaní. Z výsluchov pána K. pritom vyplýva, že Y. mal z predmetného bytu iba na krátku dobu odbehnúť, a teda že sa na byte mal nachádzať, a teda riediť mal kokaín práve Y.. Z ničoho nie je zároveň preukázané, že by J. kedykoľvek predtým drogu riedila, teda, že by poznala technologický postup riedenia kokaínu Edelweissom. Ničím, okrem výpovede obžalovaného K. nie je preukázaná váha, obsah a koncentrácia látky v údajne odovzdanom igelitovom vrecku a ani samotné odovzdanie 100 g akejkoľvek látky. Obžalovaná J. je teda usvedčovaná výlučne ods. K., ktorého možno označiť za osobu páchatela, spolupracujúcu s políciou, ktorá priznáva svoju vinu, ktorá priznala svoje významné postavenie v drogovom biznise - tzv. kajúcnika. Nič na tom nemení skutočnosť, že v trestnom konaní nemal postavenie svedka, ale spoluobžalovaného. Samozrejme, výsluch kajúcnika nemožno automaticky hodnotiť za nedôveryhodný, aj tento dôkaz spadá pod voľné hodnotenie dôkazov zo strany súdu, avšak zákon na akceptovanie výpovede kajúcnika kladie vyššie a

prísnejšie požiadavky, než na výpoveď „bežného svedka, alebo obžalovaného“, ktorý nie je páchatelom trestnej činnosti. V predchádzajúcom odvolaní obhajoba argumentovala rozsiahlou judikatúrou k analýze výpovedí tzv. kajúcnikov, ktorí sú odlišní od osôb bežných svedkov, ktorí trestnú činnosť nepáchali, a teda v tejto časti si obhajoba dovoľuje odvolací súd odkázať na predchádzajúce odvolanie bez opätovného citovania rozhodnutí všeobecných ako aj ústavného súdu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3To 8/2016, rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 To 14/2015, rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 384/2019, odborné články (O. P.: „O utajených dohodách medzi prokurátorom a kajúcnikom v trestnom konaní“, www.pravnelisty.sk) <<http://www.pravnelisty.sk/>>, (J. J.; Z. A.: „Európske aspekty inštitútu spolupracujúceho obvineného“, Justičná revue č. 3/2020).

Podľa právneho názoru obhajoby súd prvého stupňa nevykonal dôslednú previerku hodnovernosti kajúcnika K. tak, ako mu to ukladá Trestný poriadok, či rozhodovacia prax všeobecných súdov, Ústavného súdu SR, ako aj EŠLP. K hodnoteniu rozumných pochybností o pravdivosti dôkazu - výpovede ods. K. proti obž. J., konkrétne k osobe, motívom a pohnútkam obž. K. vypovedať krivo voči obž. J. obhajoba poukazuje na nasledovné:

Ods. K. je obzvlášť závažný recidivista, už v minulosti odsúdený za obzvlášť závažný drogový zločin, ako aj za držbu hromadne účinnej zbrane (toto bolo oboznámením ORT preukázané). Svojej trestnej činnosti sa dopustil počas skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu práve za predchádzajúci obzvlášť závažný drogový zločin. V registri trestov má 6 záznamov. Už len z týchto skutočností vyplýva jeho sklon k páchaniu trestnej činnosti. Krivé obvinenie obž. J. by mu teda netvorilo morálny problém, či prekážku. Ide o drogovu závislú osobu, u ktorej znalec vzhľadom na neúčelnosť akejkoľvek dosiaľ vykonávanej liečby už ani neodporučil ochranné protitoxikomanické liečenie. Už tieto skutočnosti sami osebe sponchýňujú kredibilitu osoby pána K. a jeho výpovede, kedy trestná minulosť má vplyv na vierohodnosť osoby a závislosť na drogách vplyv na pamäťové schopnosti a vnímanie reality.

Obž. J. bola družkou/frajerkou Y. Y., pričom práve Y. pána K. do tejto trestnej činnosti „vtiahol“ (nahovoril ho ako bývalého spoluväzňa). Y. však polícia nezadržala, je na úteku a užíva si slobodu. Tento fakt mohol vplývať na K. ako motív na pomstu, keď „hlavný aktér“ si užíva slobodu. K. teda mohol J. aj len z pomsty krivo obviniť tak, aby si „väzenie užila“ aspoň ona ako Y. frajerka, keď už nie sám Y. - tieto skutočnosti vyplývajú aj zo zápisníc z prípravného konania (nahovorení K. Y. na páchanie trestnej činnosti, vzťah Y./J., unikanie Y. spravodlivosti). Z vykonaných 3 záznamov ITP vyplýva, že K. bol nahnevaný na Y., že za jeho peniaze chodí aj s obžalovanou J. po dovolenkách, po hoteloch a pod. - že si užíva život, kým jeho oklamal o peniaze napriek tomu, že má ťažko chorú manželku. K. požičal Y. (frajerovi obž. J.) veľkú sumu peňazí, ktoré K. vzhľadom na Y. útek zrejme už nikdy neuvidí. Na HP obž. W. O. uvádzala sumu 10.000€, obž. J. vedela aj o sume 5.000€. Teda ako ďalší dôvod na pomstu K. proti Y. - prostredníctvom „obetného baránka“, obž. J. možno vidieť aj v tom, že K. prišiel o značné peňažné prostriedky (existencia dlžobý a hnev K. na Y. vyplýva aj z vykonaných ITP záznamov). K. hoci navonok sa s Y. priatelil, kvôli dlžobám ho nenávidel a chcel ho dať zavrieť do basy. Obhajoba poukazuje na záznamy ITP, ktoré súd prvého stupňa vykonal, a ktoré sa nachádzajú na č.l. 695 a nasl. ako Záznam č.4314; č.l. 715 a nasl. ako Záznam č. 9036; č.l. 717 a nasl. ako Záznam č. 9039. Reprodukujúc K. zo záznamu na č. l. 716 - hovorí o Y. : „nech ide do basy, potkan vyjebaný, tam patrí... aj mu pomôžem k tomu, keď mi to nevráti. ... Úplne mi je jedno ako on dopadne, či tam dostane 100 rokov...Lebo si na neho nasraný ...No jasné.“ Taktiež na zázname na č.l. 718 K. o Y. uvádza cit: „To skončí, keď bude tam v Justičáku, vtedy skončí on. ...Tam keď bude, tak potom bude koniec - Ale nemu“. K. bol teda oprávnene nahnevaný na Y., ktorý ho oklamal o značné peňažné prostriedky, K. chcel dať Y. do väzenia, ale nakoniec skončil vo väzení iba K. a Y. je na slobode a na úteku. Keďže však pri policajnej akcii Y. unikal, mohol sa K. uspokojiť aspoň s tým, že si to hoci aj krivo „odskače“ jeho frajerka - obž. J., ktorú vinil z toho, že si s Y. užíva dovolenky v „teple“, kým on má ťažký život. K. manželka je ťažko onkologický chorá (na HP bolo oboznámené rozhodnutie o dávke ZŤP osoby). Je teda ľudsky pochopiteľné, že K. by urobil čokoľvek, aby sa čím skôr vrátil z výkonu trestu späť ku svojej chorej manželke. Nemožno vylúčiť ani K. motív zavdačiť sa OČTK (alebo scenár podľa tajnej dohody s OČTK), keď na počiatku konania pred súdom síce bola obžaloba podaná na K. až pre § 172 ods. 3 Trestného zákona, avšak len na základe K. výpovede v rámci rozhodovania o väzbe po podaní obžaloby, kedy si mal rozmyslieť, že predtým v prípravnom konaní opakovane deklarovaných 400 gramov kokainu „sa zmenilo“ už len na 293 gramov (mal si to rozmyslieť) bola zmenená obžaloba zo strany prokurátora v jeho prospech - zníženie odseku na odsek 2 u K.. Pritom nejde ani tak o trest odňatia slobody samotný, pretože K. i keď recidivistovi, by mohlo byť teoreticky 8 rokov odňatia slobody uložených aj v odseku 3, avšak čo je najpodstatnejšie, vyhol sa obligatórne ukladanému trestu

prepadnutia majetku, ktorý by pre prípad uznania vinným za § 172 ods. 3 TZ bol pre neho mimoriadne citeľný. K. totižto staval rodinný dom z hypotéky. V prípade uloženia trestu prepadnutia majetku, by jeho chorá manželka ostala bez domu, avšak so záväzkom voči banke - úver by naďalej splácať musela (výstavba domu, čerpanie hypotéky vyplývajú aj z vykonaných záznamov ITP). Každý kajúcnik deklaruje, že on sa napravil a že chce úprimne spolupracovať s OČTK. Obž. K. ako významný díler, ktorý mal od Y. odoberať veľké množstvá kokaínu však v prípravnom konaní ako zadržaný na výslovné otázky odmietol uviesť mená svojich odberateľov s odôvodnením, že ich uviesť nechce. Následne po vznesení obvinenia, ako obvinený už zrazu v rámci strojenej spolupráce už uviedol, že by ich aj uviesť chcel, ale že svojich odberateľov kokaínu nepozná. Takáto odpoveď je do očí bijúce klamstvo. (výsluch zadržaného K. zo dňa 05.03.2020, posledná otázka policajta, str. 6/ č.l. 129, a následne výsluch už obv. K. zo dňa 06.03.2020, str. 14, predposledná otázka obhajcu). Preto jeho snahu spolupracovať s OČTK hodnotí obhajoba len ako formálnu, tzv. „naoko“, bez úprimnej snahy naozaj spolupracovať. Súd prvého stupňa však ani takúto otázku obhajcu obž. J. na osoby odberateľov obžalovaného K. na HP nepripustil a tieto okolnosti žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Vo vzťahu ku koherentnosti výpovedí obž. K. obhajoba poukazuje na konkrétne na porovnanie uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 05.03.2020, v ktorom sú len na základe K. výpovede opisované dva čiastkové útoky, ktorých sa mala dopustiť obžalovaná (2 odovzdávky kokaínu) a samotného textu obžaloby a rozsudku. V obžalobe sa oproti uzneseniu o vznesení obvinenia uvádza už iba jediný údajný útok na záujem chránený zákonom. Pôvodne teda K. obvinil J. z dvoch čiastkových útokov, avšak nakoľko si neskôr uvedomil, že by mu nesesedel čas, nakoľko 11.02.2020 mala byť podľa jeho informácií J. v nemocnici, následne menil svoju výpoveď a rozsah údajnej J. aktivity redukoval. Práve na základe uvedeného 15.07.2020, vyšetrovatelka PZ vyhotovila opravné uznesenie, ktorým skutok voči obžalovanej J. zmenila/zúžila na jediný útok - č.l. 28a trestného spisu (hoci je obhajoba presvedčená, že zmenu obsahu výpovede obvineného K. v porovnaní s jeho výpoveďou v postavení zadržaného podozrivého nemožno riešiť opravným uznesením, nakoľko nejde o zrejmu písársku chybu, alebo chybu v počítaní, ale ide o zmenu deklarovaných skutkových okolností). V zmysle obžaloby a ani v zmysle stavu uznesenia o vznesení obvinenia po 15.07.2020 sa teda obvinenej J. nekládlo za vinu už žiadne odovzdanie kokaínu na mieste, kde mal K. chovať kozy, resp. na chatke. K. teda menil a upravoval aj údajné zapojenie obž. J., kedy ju najskôr obvinil z dvoch čiastkových útokov, čo však následne zmenil a v súčasnosti ju obviňuje už len z jediného údajného odovzdania kokaínu.

Vzhľadom na uvedené je obhajoba presvedčená o tom, že rozsudok je postavený výlučne na výpovedi nedôveryhodného kajúcnika, ktorý mal x motívov klamať, ktorého osobnosť nedáva záruky na uverenie jeho výpovedi. Obžalovaná J. je pritom bezúhonnou študentkou vysokej školy, ktorá si podľa vlastných slov dávala pozor na to, aby sa nezaplietla do Y. biznisu (to potvrdzuje aj výpoveď spoluobžalovanej W.. O.). Vo vzťahu k žalovanej trestnej činnosti okrem výpovede obžalovaného K. neexistuje žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz proti obžalovanej J.. Je síce pravda, že aj ona občasne konzumovala kokaín, avšak konzumácia drogy nie je dôkazom o obchodovaní s drogou. V ďalšom rade obhajoba poukazuje na formuláciu skutku vo výroku rozsudku týkajúceho sa - obžalovanej J. cit.: „pričom obvinená F. J. v presne nezistenom čase pred letnými prázdninami v lete 2019 v Bratislave na Y. ul. v presne nezistenom byte“. Uvedená formulácia nespĺňa atribút nezameniteľnosti skutku. Takéto časové vymedzenie totiž môže byť použiteľné aj na rok 2016, nakoľko toto obdobie bolo „pred letnými prázdninami v lete 2019“. V zmysle skutkovej vety rozsudku mala byť obž. J. díler podriadený Y. Y., avšak z dokazovania nevyplývalo a nebolo ani len dokazované, že by odovzdávala drogy nižšie podriadeným dílerom alebo konečným užívateľom. Súd nekriticky do rozsudku prevzal tvrdenie prokurátora, že obžalovaná J. mala v mieste svojho bydliska prechovávať „náčinie na spracovanie kokaínu“. Tu obhajoba poukazuje, že ide o tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde. V mieste trvalého pobytu obžalovanej J. v Nitre boli pri domovej prehliadke okrem 0,3 gramu kokaínu zaistené: 2x krátka trubička (plast, guma), plastová kartička. Nejde teda o nijaké náčinie na spracovanie kokaínu, ale o predmety slúžiace na konzumáciu / užívanie kokaínu. Je už len z rôznych filmov notoricky známym to, ako sa kokaín konzumuje, teda že z vysypaného kokaínu sa najprv urobí tzv. čiary plastovou kartičkou a následne sa takto pripravený kokaín šňupe rúrkou do nosa. Tvrdenia súdu sú teda nelogické, nepravdivé a nepreskúmateľné, prečo by malo ísť o náčinie na „spracovanie“ kokaínu. Ide o analogickú situáciu, akoby súd napr. konštatoval, že je obžalovanému preukázaná nezákonná výroba liehu, pretože uňho boli zaistené poldecové poháriky, alebo že je dokázaná výroba marihuany, lebo u obžalovaného boli nájdené cigaretové papieriky. Ide výlučne o predmety určené na konzumáciu kokaínu a nie na jeho spracovanie.

V rodinnom dome v Nitre, kde obž. J. bývala, sa našlo 0,3 gramu kokaínu (a teda nie 0,36 dkg ako uvádza súd na str. 3 rozsudku. Toto bolo aj súdu dňa 15.10.2020 str. 5 zápisnice o HP signalizované ako chyba v

písaní v zápisnici). Opätovne sa obhajoba pýta, či je toto profil spolupáchateľa drogovej trestnej činnosti, v rámci ktorej sa malo obchodovať v kilogramových množstvách kokaínu. J. nikdy nepopierala, že kokaín cca 4 -5 ročne užíla, avšak množstvo, ktoré bolo nájdené u nej v rodinnom dome nie je s jej osobou nijako dôkazne spojené. Z igelitového sáčku, v ktorom sa droga našla, neboli sňaté odtlačky prstov ani DNA, a teda nič nevyvracia jej obhajobu, že kokaín mohol u nej doma nechať Y., ktorý u nich doma čas od času aj spával. Nie je ničím vyvrátená možnosť, že sa stopy kokaínu podľa steroov na rukách J. na ne dostali tzv. sekundárnou kontamináciou, keď mohla držať v ruke predmet, ktorý bol predtým v kontakte s kokaínom. Taktiež nie je žiadnym spôsobom spárovaná zachytená droga pri domovej prehliadke so stopami drogy, ktoré sa našli v izbe u J. na kartičke a trubičke. Taktiež nie je ničím podložené to, aký dlhý čas sa v izbe nachádzali predmety na ktorých boli stopy nájdené a akú dlhú dobu sa v izbe nachádzalo spomínaných 0,3 gramu kokaínu.

Vo vzťahu k sume 5.600€, ktorá bola zaistená pri domovej prehliadke u F. J. v Nitre, a o ktorej súd prvého stupňa rozhodol tak, že uložil trest prepadnutia vecí, obhajoba poukazuje, že tento výrok nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zo žiadneho dôkazu ani len nepriamo nevyplýva, že by malo ísť o výnos z trestnej činnosti, alebo vecí použité na páchanie trestnej činnosti. Žiadny zo spoluobžalovaných neuvádzal, že by niekedy v minulosti dával obžalovanej za drogy nejaké peniaze. Práve naopak, z výpovede starého otca ako aj otca obžalovanej vyplýva, že ju finančne podporovali. Obžalovaná bývala pred zadržaním vyše 10 rokov v spoločnej domácnosti so svojou matkou a otčimom, pričom okrem bežnej finančnej podpory študentke zo strany svojej matky (ktorá hradila všetky jej náklady a dávala jej vreckové), ju nad rámec nezanedbateľne finančne podporoval aj jej biologický otec a starý otec, s ktorými nežila v spoločnej domácnosti. Dôkaz výsluchom vyššie uvedených osôb obhajoba navrhla z toho dôvodu, aby boli okrem bežného zdroju financovania obžalovanej ako študentky zo strany jej matky a otčima preukázané aj ďalšie dva zdroje peňažných prostriedkov, ktoré nie sú úplne bežné, keď v „tradičnej“ rodine bývajú obaja rodičia spolu a dieťa má iba jeden zdroj príjmu. Z výsluchu otca a starého otca pritom vyplýva, od začiatku bakalárskeho štúdia na VŠ pred tromi rokmi, prijatá suma na úrovni cca 9200€ (2000€ vybraté stavebné sporenie starým otcom obžalovanej + 3roky x600€ + peniaze za každú skúšku od starého otca, ako aj 3roky x 12mesiacov x cca 150€ mesačne od biologického otca). K uvedenej sume pritom treba pripočítať bežné vreckové od matky s ktorou žila v spoločnej domácnosti a otčima, ktorí zároveň hradili bežné výdavky obžalovanej ako študentky. K uvedeným príjmom treba pripočítať aj príjmy z občasných brigád obžalovanej, tak ako uvádzal svedok J.. Úvahy súdu prvého stupňa o nemožnosti obžalovanej dosiahnuť taký príjem preto nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.“

K odôvodneniu rozsudku súdu stupňa obhajoba uvádza, že: „Samotné odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k obž. J. považujeme za nepreskúmateľné, nedostatočné bez atribútov, ktoré na odôvodnenie požaduje Trestný poriadok v § 168 ods. 1. Odôvodnenie dokonca vychádza z nesprávneho pochopenia a vyloženia si skutkového stavu, ktorý vyvstal z vykonaného dokazovania. Považujeme za neprijateľné, keď úvahy, ktoré majú vyvrátiť rozsiahlu obhajobu, tvoria pol strany na str. 6 rozsudku. V zmysle uvedených úvah súdu nie je vôbec zjavné, prečo súd uveril práve kajúcnikovi obž. K. a nie obž. J.. Tvrdenie že cit: „jej obhajoba je vyvrátená výpoveďou spoluobžalovaných V. K. a W. O. O. a ďalším vykonaným dokazovaním“ sú absolútne nedostatočné a v konkrétnostiach nepreskúmateľné. Toto tvrdenie súdu neobsahuje ani vysvetlenie, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä v situácii keď si navzájom odporujú (§168 ods. 1 Trestného poriadku). Je v rozpore s vykonaným dokazovaním tvrdenie súdu, že obhajoba obž. J. ohľadom nájdeného malého množstva drogy 0,3 gramu, je vylúčená, nakoľko jej otec - svedok J. mal uviesť, že jej priateľ k nej nechodil. Toto je v príkrom rozpore s vykonaným dokazovaním. Ved' svedok J. uviedol, že obž. J. s ním nežije v spoločnej domácnosti a to už 11 rokov. Obžalovaná nemohla nikdy uviesť, že žije s jej otcom v spoločnej domácnosti, keď v nej žije iba so svojou matkou a otčimom. (obžalovaná uvádzala, že so svojim otcom NE-žije v spoločnej domácnosti). Preto ak svedok J. uviedol, že priateľ obžalovanej „u nás nikdy nebol“ mohol tým myslieť iba jeho vlastnú domácnosť, v ktorej ale nežil s obžalovanou a myslel to len v tom význame, že obžalovaná nikdy k svojmu otcovi na návštevu nedoniesla svojho partnera. Vo vzťahu k ďalšiemu tvrdeniu súdu prvého stupňa na str. 6 odsek druhý rozsudku, že obžalovaná mala potvrdiť, že kúpila drogu aj pre svoju kamarátku, tak toto bolo na HP vysvetlené tým, že drogu s kamarátkou kupovali spolu resp. drogu kupovala s kamarátkou pre seba a pre kamarátku. Okrem toho sa žiada uviesť, že obž. J. nebola obžalovaná z toho, že by mala drogu predat' nejakej konkrétnej osobe. Napriek tomu, že súd ukladal aj tresty prepadnutia vecí, v odôvodnení sa s týmto trestom žiadnym spôsobom sa nevysporiadal, pre obžalovanú nie je zrejme z akého dôvodu jej bol uložený trest prepadnutia jednak vyššie uvedenej peňažnej hotovosti 5.600 €, z čoho vôbec súd dovodil, že

malo ísť o veci pochádzajúce alebo používané na páchanie trestnej činnosti, čo rovnako platí aj o treste prepadnutia veci - mobilného telefónu iPhone nie malej hodnoty. Vo vzťahu k úvahám súdu o zaistenej finančnej hotovosti poukazujeme na nepreskúmateľnosť týchto úvah a na nami vyššie uvedenú analýzu a výpočty nadobudnutia peňazí od rodinných príslušníkov a brigád. Vo všeobecnosti platí, že účelom dokazovania nemá byť vyvrátenie (spochybnenie) nevinu obžalovaného. Pre jeho odsúdenie musí byť jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný. Inak musí byť každý obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Prezumpcia nevinu vyžaduje, aby to bol štát (prokurátor), kto nesie v trestnom konaní konkrétne dôkazné bremeno, pričom je to nakoniec súd, na ktorom spočíva zodpovednosť za náležité objasnenie veci. Odôvodnenie výroku o vine musí byť výrazom úplne jednoznačného, žiadne dôvodné pochybnosti nevzbudzujúceho záveru, že práve obžalovaný spáchal skutok uvedený vo výroku rozsudku. Požiadavku bezpečného skutkového zistenia bez dôvodných pochybností nemožno zamieňať s nebezpečnou teóriou, že stačí pravdepodobné usvedčenie páchatel'a. Nízke požiadavky na istotu by mohli zvýšiť nebezpečenstvo justičných omylov (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2To/13/2018). Vzhľadom na tieto úvahy je obhajoba presvedčená, že v tejto veci je potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo, nakoľko kvalita a kvantita dôkazov nezodpovedajú tomu, aby mohlo dôjsť k odsúdeniu obžalovanej zo žalovaného skutku.“

Na základe týchto skutočností obhajoba navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozsudkom rozhodol o oslobodení obžalovanej F. J. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola obžalovaná.

Prokurátor, ktorému bolo odvolanie prokurátora v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené, sa k nemu vyjadril podaním zo dňa 16.08.2021. Uviedol, že obž. J. usvedčuje obž. K., ktorý popísal okolnosti, za ktorých mu odovzdal Y. po obž. J. 100 g kokaínu, minimálne 5 dávok kokaínu sa našlo v rodinnom dome, v ktorom bývala, v jej izbe. Obž. J. najskôr popierala akúkoľvek súvislosť svojej osoby, Y. a obž. O. s predajom drog, v ďalšej výpovedi však už uviedla, že vedela o obchodovaní s kokaínom zo strany Y., obž. K. a obž. W. O., dokonca sa niekoľkokrát odovzdala drogu svojej kamarátke, teda v prvej výpovedi klamala. Ak niekoľkokrát odovzdala podľa svojej výpovede drogu svojej kamarátke, prečo by mala mať problém odovzdať drogu obž. K. od Y., pod ktorého vplyvom bola a ktorému vďačila za svoj finančne zabezpečený život, dá sa za tejto situácie predpokladať, že by žiadosti Y. o odovzdanie drog medzi dvermi obž. K. nevyhovela? V tejto súvislosti prokurátor poukazuje na konzistentné výpovede obž. K., ktorý popísal, ako mu odovzdala obž. J. balíček so 100 g kokaínu, pričom vysvetlil, že musela o obsahu balíčka vedieť, pretože to bolo priesvitné, povedala mu, že tam nechal Y. 100 gramov a videl vtedy, že mala otvorenú rúru na pečenie, kde bol na nejakom podnose rozsypaný kokaín, pričom mu predtým Y. hovoril, že keď to seká, riedi, tak to robí takýmto nejakým spôsobom, že to zmieša, dá aj nejakú dojčenskú výživu s vodou, ktorá sa pri nejakej teplote odparí, takže ostanú väčšie kryštály, takže tam videl, že sa tam pripravovalo nejaké také riedenie. Taktiež musela obž. J. o tom vedieť, lebo sa spolu s Y. o tom pred obvinenou otvorene rozprávali, koľko má priviezt', koľko mu má potom z toho odložiť. Obžalovaná s Y. žila ako s druhom, mala vedomosť, že obchoduje s kokaínom a že obž. K. je odberateľ kokaínu, sama sa priznala, že nemala problém odovzdať niekoľkokrát kokaín kamarátke. U obž. J. sa našlo 5.600 € v hotovosti, pričom z výpovedí sv. W. a sv. J. vyplýva, že títo síce finančne podporovali obž. J., ale rozsah finančnej pomoci by neumožňoval okrem bežného študentského života, financovať aj exotické dovolenky a popri tom si ešte ušetriť 5.600 € v hotovosti. Bez zaujímavosti nezostalo, že otec obžalovanej, aj napriek tomu, že býva taktiež v Nitre ako obžalovaná, jej druhu Y. nikdy nevidel, ani ho osobne nepozná. Vo vzťahu k ťažiskovej výpovedi obž. K. je nutné uviesť, že jeho výpoveď bola vykonaná zákonným spôsobom, takže výpoveď je zákonným dôkazom, čo neznamená, že výpoveď je pravdivá, neznamená to však ani opak. Výpoveď tohto obžalovaného podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., rovnako, ako každý iný dôkaz. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov), rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonne súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený. Na základe ktoréhokoľvek legálneho dôkazu môže byť uznaná vina v trestnom konaní. K námietke obžalovanej, že v prípade obž. K. mohlo ísť o snahu zavďačiť sa OČTK je nutné uviesť, že s obžalovaným nebola uzavretá dohoda o vine a treste, o treste rozhodol súd. Prokurátor však má zato, že v zásade neplatí téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná

vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi, výpovede osôb, ktoré sa sami podieľali na prejednávanej alebo s ňou súvisiacej trestnej činnosti, nemožno a priori vylúčiť z okruhu dôkazov ako nevierohodné. Výpoveď takého svedka/obžalovaného (pri jej voľnom hodnotení) môže byť (potenciálne) ovplyvnená snahou dosiahnuť vlastnú antirepresívnu výhodu, na druhej strane, svedok/obžalovaný v čase svojej výpovede (najmä keď je vypočutý už v prípravnom konaní) nevie, či a s akými dôkazmi bude táto výpoveď konfrontovaná. Jeho rozhodnutie „pomôcť si“ je teda realizovateľné práve v prípade, ak hovorí pravdu, a naopak, rizikové pre prípad, že sa svedkom/obžalovaným uvádzané okolnosti ukážu ako fiktívne, čo by jeho osobnú pozíciu mohlo skomplikovať. Oba tieto faktory sa vo sfére hodnotenia dôkazov stretávajú a je potrebné sa s nimi vyrovnávať v konkrétnom prípade, vzhľadom na jeho okolnosti (viď rozsudok NS SR z 26. novembra 2014, sp. zn. 2 To 9/2014). Pokiaľ má ísť o motív pomsty obž. K. voči Y., ktorá sa mala uskutočniť prostredníctvom obž. J., tento motív nebol nijako preukázaný, vzájomná nevraživosť medzi obžalovanými nebola nijako viditeľná, ani verbalizovaná, čo sa nepreukázalo ani pri vzájomnej konfrontácii. Obž. K. nezvaľoval vinu na obž. J., pri svojej výpovedi sa sám usvedčoval z trestnej činnosti, o ktorej ani OČTK nevedeli. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby odvolací súd odvolanie obžalovanej zamietol.

Z repliky obhajcu zo dňa 20.08.2021 vyplýva, že obhajoba zotrváva na svojej argumentácii ohľadom výpovede V. K., ktorú naďalej považuje za pochybnú. Prokurátor vo svojom vyjadrení argumentuje rečníckymi otázkami, ktoré podľa obhajoby nemožno akceptovať. Nestotožňuje sa ani s tvrdením prokurátora, že K. výpovede boli konzistentné - viď nezákonné opravné uznesenie skutku z uznesenia o vznesení obvinenia. Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu argumentuje pojмами „prvá a druhá J. výpoveď“ a tým, že mala údajne v jednej zo zápisníc klamať ohľadom bránenia svojho druhu Y., keď popierala vedomosť o tom, že by Y. nakladal s drogami. V konaní pred súdom obžalovaná vypovedala, a teda možno prihladiť iba na jej výpoveď vykonanú na hlavnom pojednávaní dňa 06.10.2020. Na návrh prokurátora bola na HP postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku (bez uvedenia týchto zákonných ustanovení v zápisnici) čítaná iba jediná časť zápisnice (bez uvedenia, ktorá zápisnica sa čítala, keďže v PK boli dve) o výsluchu obvinenej z prípravného konania aj to iba v rozsahu jedinej vety. Preto nemôže prokurátor ani podporne argumentovať a odkazovať na tie časti zápisníc o výsluchu obvineného z prípravného konania, ktoré neboli na HP riadne vykonané. Z formálneho hľadiska - rovnako tak, ak prokurátor argumentuje akýmikoľvek dôkazmi z procesného úkonu v PK realizovanej konfrontácie J. - K., tak obhajoba poukazuje na to, že zápisnica o konfrontácii nebola na HP vykonaná čítaním, a teda nemožno na ňu prihladiť. Len na okraj ďalej obhajoba poukazuje a logicky tvrdí, že pri tak skúsených recidivistoch, akým je K., by sa ani hovorenie nepravdy neprejavilo nijak symptomaticky - že by sa neovládal, že by sa zajakával a pod. Každopádne u žiadneho z vyššie uvedených dvoch nevykonaných dôkazných prostriedkov z nich nevyplývajú také dôkazy, ktoré by dokázali spochybníť správnosť odvolania. Vo vzťahu k argumentom prokurátora o zaistených peňažných prostriedkoch obhajoba uvádza, že obžalovaná riadne preukázala svoje príjmy a suma 5600€ naozaj nie je tak vysokou, aby bolo možné konštatovať jej nedosažiteľnosť legálnymi zdrojmi. Vzhľadom na uvedené obžalovaná navrhuje, aby odvolací súd vyhovel jej odvolaniu a rozhodol tak, ako uvádza v odvolaní samotnom.

Nadriadený súd po preskúmaní veci nezistil žiadne také vážne procesné vady konania predchádzajúceho napadnutému rozsudku, ktoré by boli dôvodom pre jeho zrušenie na neverejnom zasadnutí. Preto nariadil verejné zasadnutie. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v rozsahu, z ktorého bolo možné správne zistiť skutkový stav.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca navrhol, aby súd sám rozhodol vo veci rozsudkom a obžalovanú oslobodil spod obžaloby, nakoľko súd prvého stupňa nenapravil takmer žiadne z pochybení, ktoré mu vytkol odvolací súd.

Zástupca krajskej prokuratúry sa pridržiaval písomného vyjadrenia k odvolaniu a navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaná sa pridržiavala prednesu svojho obhajcu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení

alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie alebo ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je takmer v celom rozsahu dôvodné.

Súd prvého stupňa úplne odignoroval obsah zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom boli pomenované konkrétne pochybenia v záveroch súdu ohľadom obsahu vykonaných dôkazov a spôsobu ich hodnotenia, a bez toho, aby vyvinul čo i len minimálnu snahu o dosiahnutie kvalitného, zákonného a presvedčivého rozhodnutia, označené chyby zopakoval, a napadnutý rozsudok v prevažnej miere vyhotovil kopírovaním svojho predchádzajúceho zrušeného rozsudku aj s vytknutými chybami. Jediné, čo súd prvého stupňa oproti svojmu predchádzajúcemu rozsudku do napadnutého rozsudku pridal, boli citácie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorých obsah však ostal zo strany súdu prvého stupňa nepovšimnutý. Hoci vzhľadom na to, že predchádzajúci rozsudok sa týkal troch obžalovaných a napadnutý rozsudok len obžalovanej F. J., súd prvého stupňa vypustil zo skutku formulácie týkajúce sa právoplatne odsúdených V. K. a W.. O. O., nedočítal svoj skutok do konca, kde ponechal formuláciu týkajúcu sa marihuany, z prechovávaní ktorej nebola obžalovaná F. J. nikdy obvinená. Aj uvedené indikuje nedôslednosť súdu prvého stupňa a povrchný prístup k veci.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podal dňa 24.08.2020 obžalobu na W.. O. O. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na V. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c), ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a na obžalovanú F. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- Y. Y. si od presne nezisteného času, minimálne od roka 2017 neoprávnene zadovážoval v zahraničí pravdepodobne v Holandsku od doposiaľ bližšie neustálených osôb omamné a psychotropné látky a to prevažne kokaín v kilogramových množstvách, ktorý následne doposiaľ presne nezisteným spôsobom dovážal na územie Slovenskej republiky, kde ho prechovával na rôznych miestach, a to hlavne v mestskej časti Bratislava - Ružinov, na ulici Y. č. X a na Y. ulici, ako aj na iných miestach v Z., a ktoré následne prerozdelil medzi svojich nižšie podriadených dílerov, obvinených V. K., O. O. a F. J., ktorí ich prechovávali na bližšie neustálených miestach a ďalej ho predávali nižšie postaveným dílerom, ako aj konečným konzumentom,

pričom obvinená F. J. v presne nezistenom čase, pred letnými prázdninami v lete XXXX, v Z. na Y. ul., v presne nezistenom byte, ktorý mal v tom čase Y. prenajatý, osobne odovzdala obvinenému V. K. 100 gramov kokaínu, v hodnote 5.000 €, ktorý mu tam nechal Y.,

ďalej Y. Y. dňa 11.02.2020 v Bratislave na ul. N., v byte svojej matky, odovzdal obvinenému V. K. kokaín v štyroch balíčkoch, spolu o hmotnosti cca 400 gramov, v hodnote 20.000 €,

obvinená O. O. dňa 28.01.2020 nezistenom čase odovzdala pri Modrom kostolíku kokaín v množstve 97 gramov, v hodnote 4.850 € obvinenému V. K. od Y. Y.,

ďalej obvinený V. K. si zabezpečoval na doposiaľ nestotožnených miestach okrem vyššie uvedeného omamné a psychotropné látky - sušiny rastliny rodu Cannabis, ako aj náčinia slúžiace na váženie a spracovanie sušiny rastliny rodu Cannabis, ktoré prechovával na rôznych miestach, pričom pri výkone domovej prehliadky dňa 04.03.2020 v rodinnom dome v obci B. O., zapísanom na LV č. XXXX, súpisné č. XXX, parcelné číslo XXXX/XX, boli zaistené plechová dóza s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 8,537 g, plastové vrečko s obsahom 1,589 g hašišu, zatočený celofán so zataveným okrajom s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 23,381 g, zelená kovová drvička s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 0,547 g, plastová drvička s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 0,241 g, modré plastové vrečko s obsahom sušiny rodu Cannabis o hmotnosti 0,387 g, ďalej v priestoroch záhrady v obci Stupava zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, parcelné číslo XXXX/X, dňa 05.03.2020 pri výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov bolo zaistená sklená nádoba s kovovým vrchnákom s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 0,416 g, 3 ks plastové vrecká s obsahom sušiny rodu Cannabis s hmotnosťou 70,44 g, 66,70 g a 42,60 g, čierne mikroténové vrečko s obsahom sušiny rastliny rodu cannabis s hmotnosťou 162,0 gramov, pričom spolu toto množstvo predstavuje 376,451 g konope, čo možno považovať za minimálne 1649 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote 1.882,25 €, a obvinený V. K. bol za pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona právoplatne odsúdený Okresným súdom Malacky, rozsudkom spisová značka 3T/32/2012 zo dňa 03.05.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp.zn. 1To/66/2012 z 22.08.2012,

obvinená O. O., si zabezpečovala od Y. Y. omamné a psychotropné látky - kokaín, ako aj náčinia slúžiace na váženie, riedenie a spracovanie kokaínu, ktoré prechovávala v byte v meste Z., na ulici F. č. 6, tu aj niekoľkokrát prevzala peniaze za dodané drogy a takisto aj v motorovom vozidle Škoda Octavia Combi 1,9 TDI, farby strieborná metalíza svetlá, S.: Z a to až do dňa 04.03.2020, kedy pri výkone prehliadky iných priestorov a pozemkov v priestoroch tohto motorového vozidla, bolo zaistené mikroténové vrečko obsahujúce 2 ks plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom kokaínu s hmotnosťou 188,85 gramov, pričom uvedené množstvo možno považovať za minimálne 5289 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote 9442,50 €,

obvinená F. J. si zabezpečovala od Y. Y. omamné a psychotropné látky - kokaín, ako aj náčinia slúžiace na spracovanie kokaínu, ktoré prechovávala v rodinnom dome v meste I. na ulici B. Y.. XXXX/XX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, a to až do dňa 04.03.2020, kedy pri výkone domovej prehliadky bolo v priestoroch tohto rodinného domu zaistené zagumičované plastové vrečko s odtrhnutým tlakovým uzáverom s obsahom kokaínu s hmotnosťou 0,387 gramov, pričom uvedené množstvo možno považovať za minimálne 5 bežných jednotlivých dávok drogy v hodnote 19,35 €,

pričom kokaín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok, hašiš (živica rastlín rodu Cannabis) je zaradený do I. skupiny omamných látok, rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a THC (tetrahydrokanabinol) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Obvinení W.. O. O. a V. K. boli za uvedený skutok právoplatne odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/43/2020 zo dňa 15.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/90/2020 zo dňa 02.02.2021, ktorým bol zároveň zrušený odsudzujúci rozsudok voči obžalovanej F. J. a súdu prvého stupňa bolo uložené, aby v zrušenej časti znovu konal a rozhodol.

Obžalovaná F. J. na hlavnom pojednávaní neučinila žiadne z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Trestného poriadku, preto súd prvého stupňa vykonal vo vzťahu k obžalobe podanej na jej osobu dokazovanie. Vypočul obžalovaných F. J., W.. O. O. a V. K., vypočul svedkov O. W. a F. J., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ohľadom vecí zaistených pri domovej prehliadke a pri prehliadke iných priestorov a analýzy sterov z rúk obžalovanej, a tiež znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. Ďalej súd prvého stupňa podľa § 269 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o domovej prehliadke vykonanej u obžalovanej F. J., zápisnicu o prehliadke jej tela a listinné dôkazy týkajúce sa osoby obžalovanej. Na návrh obhajoby súd prvého stupňa prostredníctvom obhajcu prečítal príslušné časti prepisov zachytenej telekomunikačnej prevádzky medzi V. K. a osobou „W.“, z ktorých vyplynulo, že V. K. sa hneval na Y. Y. a obžalovanú preto, že mu Y. Y. dlhoval peniaze, že to nenechá tak, že čo si myslí, že zmizne a on to nechá len tak, vyjadroval sa opakovane na adresu Y. Y. vulgárne a nahnevane, obžalovanú nazýval „fajrou“.

Obhajoba obžalovanej F. J. spočívala v tom, že žila v partnerskom vzťahu s Y. Y., ktorý dovážal, riedil a predával kokaín, nikdy sa však na jeho obchode s drogami nepodieľala. V. K. žiadne drogy neodovzdala. Bola len občasným konzumentom kokaínu. Tento si kupovala, raz aj od W.. O. O..

Odvolačí súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí konštatoval, že súd prvého stupňa vyvodil z vykonaného dokazovania také skutkové závery, ktoré riadne nepodložil vykonaným dokazovaním, a nebolo zrejmé, na základe akých dôkazov a skutočností mal vylúčené všetky rozumné pochybnosti o tom, že všetky časti skutkovej vety týkajúce sa obžalovanej F. J. sa stali. Predovšetkým nebolo zrejmé, z akých dôkazov a prečo súd prijal záver, že obžalovaná minimálne od roka 2017 distribuovala nižšie postaveným dilerom a konzumentom kokaín dovážaný v kilogramoch, s ktorým ju Y. Y. vydeľoval („prerozdeľoval ho“), a že tento kokaín prechovávala na neznámom mieste. Odvolačí súd konštatuje, že ani v konaní nasledujúcom po zrušení prvého odsudzujúceho rozsudku súd neposkytol odpoveď na túto kardinálnu otázku, pričom z vykonaného dokazovania vôbec nevyplýva, že by obžalovaná F. J. bola súčasťou ustáleného mechanizmu dovozu a distribúcie kokaínu tak, ako nimi boli t.č. odsúdení V. K. a W.. O. O., ktorí pravidelne distribuovali kokaín od Y. Y. v kilogramových množstvách nižšie postaveným dilerom. Odsúdení v procesnom postavení obžalovaných na hlavnom pojednávaní neuvádzali, že mali „obchodné“ vzťahy s obžalovanou F. J., ani že by boli svedkami toho, ako obžalovaná predáva kokaín nižšie postaveným dilerom alebo iným osobám. Nebola zachytená taká telekomunikačná prevádzka, v ktorej by obžalovaná komunikovala s prípadnými dodávateľmi či odberateľmi kokaínu. U obžalovanej nebol zaistený kokaín v takom množstve, ktoré by indikovalo jeho odplatnú distribúciu. Takáto dôkazná situácia umožňuje prijať záver, že tá časť skutkovej vety obžaloby, ktorá kladie obžalovanej za vinu niekoľkoročnú distribúciu kokaínu v kilogramových množstvách nižšie postaveným dilerom, nielenže nebola preukázaná, ale nie je ani pravdepodobná.

V ďalšej časti obžaloba kládla obžalovanej za vinu, že v lete 2019 v byte na Y. ulici v Z. odovzdala obžalovanému V. K. 100 g kokaínu v hodnote 5.000 € od Y. Y.. Napriek predchádzajúcej konštatácii odvolacieho súdu, že nie je zrejmé, prečo súd prvého stupňa považoval skutkovú vetu aj v tejto časti za preukázanú, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nič nové neuviedol, a po zrušení veci vykonal dôkazy, ktoré potvrdzujú obhajobu. Napriek tomu rozhodol rovnako. Odvolačí súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí jasne uviedol, že usvedčujúcu výpoveď obžalovaného V. K. je potrebné hodnotiť z hľadiska vierohodnosti, a tiež upozornil, že W.. O. O. obžalovanú F. J. z distribúcie neusvedčuje, ako chybné uviedol súd prvého stupňa. V skutočnosti t.č. odsúdená W.. O. O. potvrdila obhajobu obžalovanej, že drogy si obstarala od nej pre seba v malom množstve, a nie ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, že drogy od nej a od V. K. pravidelne počas dlhšej doby kupovala vo veľkom, aby ich predávala nižšie postaveným dilerom a konzumentom. Súd prvého stupňa uvedené prehliadol a okopíroval v tejto časti svoju predchádzajúcu kváziargumentáciu, ktorú v žiadnom prípade nemožno akceptovať. Nie je možné, aby skutková okolnosť zodpovedajúca obzvlášť závažnému zločinu bola považovaná súdom za preukázanú bez jasného štúdia obsahu vykonaných dôkazov a bez náležitej zodpovednej a racionálnej analýzy dôkaznej situácie. Ak súd prvého stupňa zopakoval jasne definované pochybenie ohľadom toho, čo vypovedala W.. O. O., a postavil vinu obžalovanej z obzvlášť závažného zločinu na „ďalšom vykonanom dokazovaní“ bez jeho konkretizácie a konkretizácie jeho obsahu, dopustil sa takého typu vážneho pochybenia, ktorý neprehľbuje dôveru verejnosti v justíciu a vieru v spravodlivosť. Súd je povinný prijať záver o vine len na základe nezvratne preukázaných faktov, ktoré je potrebné v odôvodnení rozsudkov jasne pomenovať a vysvetliť ich koreláciu, v opačnom

prípade dochádza k arbitrárnym a nezákonným rozhodnutiam. Je neprijateľné považovať za usvedčujúci „spôsob komunikácie cez jej telefón“, ak nie je zrejmé, o aký spôsob a obsah komunikácie sa jedná, kto komunikoval usvedčujúcim spôsobom a o čom, a preto možno ťažko z uvedeného čokoľvek o vine obžalovanej vyvodiť. G. formuláciu, vrátane jej obsahu, odvolací súd súdu prvého stupňa tiež vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí explicitne vytkol, čo minimálne uniklo pozornosti súdu prvého stupňa. V spisovom materiáli sa nenachádza žiadna zachytená komunikácia obžalovanej naznačujúca odovzdanie drogy odsúdenému V. K. v mene Y. Y.. Ak mal súd prvého stupňa na mysli používanie telefónu obžalovanej Y. Y. na komunikáciu s V. K., odvolací súd konštatuje, že tento dôkaz neusvedčuje obžalovanú z distribúcie kokaínu a nenaznačuje žiadnu jej aktívnu účasť na činnosti Y. Y. či V. K..

Jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanej v tejto časti je výpoveď t.č. odsúdeného V. K.. Túto obhajoba spochybňovala, a aj preto bolo potrebné venovať jej náležitú pozornosť a hodnotiť ju dôsledne z hľadiska jej dostatočnosti pre vylúčenie všetkých rozumných pochybností o udalosti, ktorá má založiť trestnú zodpovednosť obžalovanej za obzvlášť závažný zločin, a súčasne sa riadne vysporiadať s obhajobnými námietkami. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno vyvodiť, že súd prvého stupňa obhajobné námietky buď nepochopil, alebo ich napriek predchádzajúcemu usmerneniu zo strany odvolacieho súdu ignoroval. Predovšetkým odvolací súd považuje za dôležité, že tvrdenia odsúdeného V. K. o odovzdaní 100 g kokaínu obžalovanou F. J. nie je možné preveriť žiadnym iným objektivizujúcim dôkazom v zmysle napr. záchytu odovzdaného materiálu, ktorý by bolo možné podrobiť chemickej analýze, príp. analýze DNA a pod., alebo napr. neexistuje žiadny videozáznam alebo zvukový záznam zachytávajúci komunikáciu medzi odsúdeným a obžalovanou pri alebo pred odovzdaním balíka, neexistujú svedkovia ani stopy udalosti. Dôkazná situácia je taká, že obžalovaná danú udalosť popiera a V. K. obžalovanú usvedčuje. Odvolací súd v širšom kontexte celej prejednávanej veci považoval výpoveď odsúdeného V. K. za vierohodnú, pretože odkryl fungovanie zabehnutého drogového obchodu a jeho výpovedi zodpovedali ohľadom osôb odlišných od obžalovanej F. J. ďalšie dôkazy, ktorými bola jeho výpoveď overená a podporená. Vo vzťahu k obžalovanej však takéto dôkazy, ktoré by podporovali tvrdenie V. K., produkované neboli. Preto odvolací súd dospel k záveru, že aj v súčasnosti po kompletnom vykonaní dokazovania existuje vážne podozrenie, že obžalovaná odovzdala V. K. 100 g kokaínu, avšak z dokazovania vyplynuli skutočnosti, pre ktoré nemožno vylúčiť, že V. K. ohľadom obžalovanej F. J. nehovoril pravdu. Jedná sa práve o tie skutočnosti, na ktoré obhajoba poukazovala na hlavnom pojednávaní, a ktoré sú tiež obsahom vyššie citovaného odvolania, konkrétne že

- V. K. je 6 krát súdne trestaný obzvlášť závažný recidivista, dlhodobo drogový závislý, na rozdiel od obžalovanej, ktorá nemá záznam v registri trestov, a nie je závislá na návykových látkach
- V. K. sa dopustil obzvlášť závažnej recidívy na podnet druhá obžalovanej Y. Y., ktorý nebol zadržaný a usvedčený. Zo zachytenej telekomunikačnej prevádzky medzi V. K. a „W.“, i z výpovedí W.. O. O. a obžalovanej F. J. vyplynulo, že V. K. sa hneval na Y. Y., ktorému požičal 5 až 10.000 €, že za jeho peniaze chodí aj s obžalovanou po dovolenkách, že si užíva život, kým jeho oklamal o peniaze napriek tomu, že má ťažko chorú manželku. Vzhľadom na pobyt Y. Y. na neznámom mieste možno predpokladať, že strata nádeje na vrátenie takejto sumy peňazí v spojení so životnou situáciou V. K., ktorý má hypotéku a onkologicky chorú manželku, nevyvoláva u V. K. ľahostajnosť ani pozitívne emócie voči Y. Y. a prenesene voči obžalovanej, ktorú tiež explicitne vinil z toho, že si s Y. Y. užívala dovolenky za jeho peniaze. Zo zachytenej telekomunikačnej prevádzky jasne vyplynulo, že V. K. urobí všetko preto, aby dostal Y. Y. do väzenia, čo sa však doposiaľ nestalo. Uvedené by u priemernej populácie vyvolalo pocit frustrácie a nespravodlivosti, ktorý však V. K. nemohol fakticky smerovať k Y. Y., ale mohol ho kompenzovať negatívnym postojom k obžalovanej.
- výpoveď V. K. ohľadom odovzdania kokaínu obžalovanou sa v priebehu trestného konania menila, pôvodne uvádzal, že obžalovaná mu odovzdala kokaín 2 razy (tam, kde choval kozy a v neurčenom byte), následne vyšlo najavo, že v čase jedného odovzdania bola obžalovaná hospitalizovaná, preto redukoval odovzdania na X raz.

V dôkaznej situácii tvrdenia proti tvrdeniu možno uznať obžalovaného vinným len za predpokladu, že usvedčujúca výpoveď sa vyznačuje vysokým stupňom kvality a spoľahlivosti, a to až do takej miery, ktorá vylučuje akékoľvek rozumné pochybnosti. Výpoveď V. K. vo vzťahu k obžalovanej tieto atribúty nespĺňa, a preto nie je dostatočná pre prijatie nezvratného skutkového záveru o tom, že obžalovaná V. K. odovzdala 100 g kokaínu. Táto skutočnosť je aj v súčasnosti v rovine pochybností, čo vylučuje uznanie viny obžalovanej v tejto časti skutku.

Napokon odvolací súd pristúpil k revízii skutkového záveru o tom, že obžalovaná prechovávala kokaín a náčinie na spracovanie kokaínu, ktoré si zabezpečovala od Y. Y.. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pri domovej prehliadke boli u obžalovanej v nočnom stolíku a v kabelkách zaistené 0,387 g kokaínu, 2 slamky a 2 plastové karty. Už vo svojom pôvodnom rozhodnutí odvolací súd pripomenul súdu prvého stupňa spôsob určovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy v zmysle ustálenej súdnej praxe, ktorého základom je hmotnosť zaisteného materiálu, a nie čistá hmotnosť účinnej látky, keď koncentrácia účinnej látky je relevantná len do tej miery, aby bolo možné posúdiť, či je materiál spôsobilý ovplyvniť psychiku človeka. Zaistený materiál obsahoval bežne 40 % kokaínu, čo je v rámci súdnej praxe krajského súdu nižšia koncentrácia v porovnaní s častejším výskytom cca 70 % - ného kokaínu, ktorá ale spĺňa atribút návykovej látky v zmysle spôsobilosti ovplyvniť psychiku človeka. Hoci na rozdiel od iných omamných a psychotropných látok zatiaľ nebolo závažným spôsobom v súdnej praxi ustálené, aké množstvo (hmotnosť) kokaínu predstavuje jednu obvykle jednorazovú dávku, mechanizmus, akým KEÚ PZ určuje počet dávok, bol súdnou praxou prekonaný z dôvodu princípu zavinenia v trestnom práve, kedy užívateľ nepozná koncentráciu účinnej látky, ale spravidla pozná celkovú hmotnosť materiálu. Znalecký ústav v znaleckom posudku konštatoval, že 387 mg zaisteného materiálu s hmotnosťou účinnej látky 154 mg predstavuje 5 až 15 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom KEÚ PZ považuje za jednu obvykle jednorazovú dávku 10 - 30 mg absolútneho (100 % - ného) kokaínu. Vychádzajúc z ostatných zaistených vecí u obžalovanej, z ktorých vyplýva, že kokaín bol určený na aplikáciu šňupaním, odvolací súd použil analogickú úvahu, aká sa ustálila pri pervitíne, ktorý sa tiež spravidla aplikuje šňupaním, že hmotnosť jednej „čiar“ ktorú je užívať schopný vdychnuť, je cca 100 mg. Pri tomto mechanizme potom boli u obžalovanej zaistené minimálne 3 obvykle jednorazové dávky.

Skutková veta napadnutého rozsudku obsahuje formuláciu, že obžalovaná si zadovážila náčinie slúžiace na spracovanie kokaínu, čo vyvoláva zdanie, že obžalovaná mala mať hmotné predmety, pomocou ktorých mala vykonávať kroky smerujúce k distribúcii kokaínu. V skutočnosti však u obžalovanej žiadne takéto predmety zaistené neboli. Jediné predmety so stopami kokaínu, ktoré boli u obžalovanej zaistené, boli 2 slamky a 2 karty, čo sú predmety bežne používané na užívanie kokaínu šňupaním. Ich použitie spočíva v tom, že konzument kryštalický materiál na rovnej podložke pomocou karty „poseká“ na menšie kryštály, vyformuje čiaru a pomocou rúrkovitého predmetu vdychne do nosnej dierky. Ak by sa malo jednať o predmety slúžiace na spracovanie kokaínu, museli by byť nájdené také predmety, ktoré sa spravidla nachádzajú v chemickom laboratóriu, keďže spracovanie kokaínu predstavuje predovšetkým jeho izoláciu zo sušených listov koky, miešanie pasty po namočení lístkov v chemických roztokoch s tabakom, marihuanou alebo inými prísadami, filtráciu, namáčanie v petroleji a pod., k čomu je evidentne potrebné náčinie úplne iného typu, než bolo zaistené u obžalovanej.

Obžalovaná popierala svoju vedomosť o tom, že v jej osobných veciach sa nachádzal kokaín. Hoci odvolací súd považoval jej obhajobu v tomto smere za vyvrátenú, pretože kokaín sa nachádzal v jej izbe v čiernej kabelke, čo je osobný priestor obžalovanej a jej osobná vec, opäť nemožno súhlasiť s odôvodnením zo strany súdu prvého stupňa. Súdu prvého stupňa považoval obhajobu obžalovanej za vyvrátenú na základe výpovede otca obžalovanej, ktorý uviedol, že Y. k nim nechodil, a preto jej podľa súdu prvého stupňa nemohol nechať v kabelke kokaín. Napriek tomu, že nielen obhajoba ale aj odvolací súd upozorňoval súdu prvého stupňa, že obžalovaná žila v spoločnej domácnosti s matkou a otčimom, a nie s otcom, súdu prvého stupňa svoju chybnú argumentáciu zopakoval. Odvolací súd však v tejto časti skutkovej vety dospel k záveru, že rozumné pochybnosti o tom, že obžalovaná vedela, že má v kabelke vo svojej izbe sáčok s kokaínom, nie sú dané.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že nebolo preukázané, že obžalovaná sa podieľala na obchodovaní s kokaínom v kilogramových množstvách od roku 2017, ani že odovzdala V. Hricovi 100 g kokaínu, a ani že prechovávala náčinie na spracovanie kokaínu. Súdu prvého stupňa preto rozhodol v rozpore so zákonom, keď obžalovanú na uvedenom skutkovom základe uznal vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona. Odvolací súd preto po zrušení napadnutého rozsudku uvedené nepreukázané skutkové okolnosti zo skutku vypustil, pričom za preukázané považoval len to, že obžalovaná v rodinnom dome v Nitre prechovávala 3 obvykle jednorazové dávky kokaínu. Takéto konanie napíňa znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaná nemá záznam v registri trestov a znaleckým dokazovaním bolo zistené, že nie je závislá na návykových látkach. Je študentkou Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Odvolací súd na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovanej, ktorá nebola doposiaľ súdne trestaná, a na menšiu závažnosť trestného činu, ktorý jej bol preukázaný, možno účel trestu deklarovaný v citovanom ustanovení zákona dosiahnuť podmienčným trestom odňatia slobody. Takýto druh trestu korešponduje s možnosťami nápravy obžalovanej, ktoré odvolací súd hodnotí ako priaznivé, a to predovšetkým so zreteľom na to, že obžalovaná je vysokoškolskou študentkou s dobrým rodinným zázemím, čo v spojení s výchovným účinkom tohto trestného konania umožňuje predpokladať vedenie riadneho života obžalovanou v budúcnosti.

Odvolací súd v zhode so súdom prvého stupňa ustálil u obžalovanej poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že doposiaľ viedla riadny život, príťažujúce okolnosti zistené neboli.

Pri výmere trestu v rámci trestnej sadzby uvedenej v § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona až na 2 roky, odvolací súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody v spodnej polovici trestnej sadzby - vo výmere 5 mesiacov, a to vzhľadom na okolnosti jej trestnej činnosti spočívajúce v tom, že ako občasná konzumentka kokaínu tento v malom množstve doma prechovávala, čím nikoho iného bezprostredne neohrozovala a nespôsobilá žiaden závažný následok. Z vyššie konkretizovaných dôvodov odvolací súd výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Takýto trest odvolací súd považuje za primeraný, individualizovaný a spravodlivý.

Odvolací súd si neosvojil výrok o treste prepadnutia veci z napadnutého rozsudku, keďže skutkové okolnosti, na ktoré bol tento trest viazaný, sa nepreukázali.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok